

IDEA SPECIAL OLYMPICS

Olimpijskie przyrzeczenie: "Pragnę zwyciężyć, lecz jeśli nie będę mógł zwyciężyć, niech będę dzielny w swym wysiłku". Nie ważne są więc rekordy, ale chęci w aktywności fizycznej. Sprawność, odwaga, gotowość dzielenia się z innymi i radość przekracza bariery geografii, narodowościowych poglądów politycznych, płci, wieku, pochodzenia i religii.

Osoby z upośledzeniem umysłowym odnoszą wiele korzyści z uczestnictwa w Olimpiadach Specjalnych. Rozwijają swoją sprawność fizyczną i umiejętności motoryczne; wzmacnia się poczucie ich własnej wartości; zyskują wiele nowych przyjaciół, większe wsparcie ze strony rodziny. Wartości wynoszone z uczestnictwa w Special Olympics uwidaczniają się w życiu codziennym: w lepszym funkcjonowaniu w środowisku rodzinnym, szkolnym, miejscu pracy i środowisku zamieszkania. Więzy rodzinne rodzin angażują się w Special Olympics, ulegają wzmocnieniu w miarę jak członkowie ich poznają i uczą się doceniać umiejętności posiadane przez ich upośledzonego umysłowo zawodnika. Osoby, które w swojej społeczności lokalnej włączają się do różnych zadań – wolontariusze mogą przekonać się, że osoby z upośledzeniem umysłowym potrafią być prawdziwymi przyjaciółmi oraz cieszyć się z swych osiągnięć. Wszyscy mogą lepiej poznać możliwości osób z upośledzeniem umysłowym. Systematyczny trening wraz z dbaniem o kondycję i odpowiednie żywienie jest podstawą rozwoju umiejętności sportowych, a rywalizacja pomiędzy zawodnikami o równorzędnych możliwościach jest najbardziej odpowiednią możliwością oceny ich umiejętności sportowych, czynionych postępów i pobudzanie ich rozwoju fizycznego. Przez trening i zawody sportowe ludzie upośledzeni umysłowo zyskują korzyści fizyczne, umysłowe, społeczne i duchowe. Umacniają się dzięki temu więzy rodzinne i więzy w obrębie większych społeczności zarówno przez uczestnictwo jak i obserwację zawodów. Osoby z upośledzeniem umysłowym łatwiej się jednoczą ze środowiskiem na zasadach równości, poszanowania i akceptacji. Osoba z upośledzeniem umysłowym, która ma co najmniej 8-lat powinna mieć szansę uczestnictwa i czerpania korzyści z treningów i zawodów. Olimpiady Specjalne zezwalają również indywidualnym programom na uczestnictwo dzieciom w wieku od 5-7 lat w trening, chociaż dzieci te nie mogą uczestniczyć w zawodach.

GENEZA I ROZWÓJ

W czasach antycznych strącano ich ze skał. W średniowieczu ukrywano przed ludźmi jako wstydlivy dowód rzekomej niełaski niebios. Faszyzm wprowadził eutanazję. Dla naszych najukochańszych, bo najbardziej nieszczęśliwych, upośledzonych umysłowo dzieci słońce zaczęło jaśniej świecić od 1946 r. wtedy Joseph P. Kennedy i jego małżonka ustanowili „Fundację na rzecz profilaktyki niedorozwojów, badania ich przyczyn i polepszenia kontaktów z niedorozwiniętymi”. Chrześcijański, szlachetny odruch rodziny amerykańskich miliarderów uruchomił cały ciąg działań, które przerodziły się w ogólnoswiatowy ruch Eunice Kennedy – Shriver, córka J.P. Kennedyego zaproponowała w roku 1968 wielkie zawody sportowe dla osób upośledzonych umysłowo.

Z pełnym olimpijskim ceremoniałem, powagą regulaminów i odwagą pokazania normalności niemoralnych na wielkim stadionie. Na Igrzyska Special Olympics w Chicago stawiło się ponad 1000 uczestników, a miejsca na trybunach zajęło kilkadziesiąt tysięcy widzów. Upośledzonym sportowcom towarzyszyli sławni zawodnicy, uświetniali ich rywalizację idole telewizji i estrady. Wielki sukces odniesiony przez Olimpiadę Specjalną w Chicago był wynikiem mozolnych działań organizacyjnych i głębokiej pracy myślowej nad przygotowaniem formuły treningu i rywalizacji sportowej osób upośledzonych umysłowo. Powołany przez Eunice Kennedy – Shriver sztab ekspertów z Frankiem Heydenem na czele ustalił między innymi, iż w zawodach: „Special Olympics mogą brać udział osoby z ilorazem inteligencji do 76 pkt. a eliminacje podczas zawodów nie służą odrzucaniu słabszych, lecz ułatwieniu podziału zawodników na finałowe grupy równych sobie rywali; walczących o medale. Koncepcje Heydena wyeliminowały pogoń za rekordami, chęć zwyciężania za wszelką cenę. Marzeniem Eunice Kennedy – Shriver było aby ruch Special Olympics objął wszystkie kraje świata, aby wszędzie nauczono cieszyć się sukcesami nienormalnego dziecka, które odzyskuje właśnie swą normalność w sporcie. Zaczęła zachęcać inne państwa, zapraszać na imprezy, zaopatrywać w podręczniki treningowe, wspierać finansowo pojawiające się „zarodki” nowego sportowego życia. Ideą Special Olympics zainteresowali się prezydenci, premierzy. Głowy państw zaczęły przyjmować honorowe fundacje w Igrzyskach podnosząc znacznie rangę Special Olympics.

Special Olympics jest międzynarodowym programem całorocznych treningów i zawodów sportowych, w których aktualnie uczestniczą ponad miliony dzieci i dorosłych osób z upośledzeniem umysłowym.

CELE OLIMPIAD NA ŚWIECIE

- ✓ Wzmocnienie ruchu Olimpiad Specjalnych na poziomie lokalnym i narodowym zarówno w zakresie działalności programu jak i w kwestiach finansowych
- ✓ Wzrost liczby zawodników, uczestniczących w programach Olimpiad Specjalnych na wszystkich poziomach organizacyjnych
- ✓ Podnoszenie kwalifikacji terenów poprzez poprawę jakości materiałów szkoleniowych oraz ustalenie systemu szkoleń
- ✓ Dla zawodników oferować jak najwięcej możliwości treningowych poprzez różnorodne formy: obozy, kluby i inne
- ✓ Podnoszenie jakości zawodów w ramach programów narodowych: na szczeblu lokalnym, regionalnym
- ✓ Popularyzacja sportów zunifikowanych jako nowej możliwości uczestnictwa i współzawodnictwa dla osób z upośledzeniem umysłowym
- ✓ Popularyzacja Programu i Treningu Aktywności Motorycznej jako możliwości uczestnictwa w mchu Olimpiad Specjalnych osób z najgłębszym upośledzeniem umysłowym ze sprzężonymi uszkodzeniami aparatu ruchu
- ✓ Poszukiwanie możliwości dodatkowych sposobów na poziomie ponadnarodowym

- ✓ Kontynuacja aktywnego uczestnictwa programu narodowego w rozwoju światowej rodziny Special Olympics

DYSCYPLINY SPORTU W OLIMPIADACH SPECJALNYCH

W Olimpiadach Specjalnych przyjęto podział na dwie grupy dyscyplin sportu, w których zawodnicy Olimpiad Specjalnych mogą trenować i startować – dyscypliny sportu oficjalnie i popularne lokalnie. O zakwalifikowaniu do danej grupy dyscyplin sportowych decyduje SOI.

NA ŚWIECIE:

DYSCYPLINY SPORTU OFICJALNE:

LETNIE: pływanie i skoki do wody – lekkoatletyka, koszykówka, kręgle, kolarstwo, jazda konna, piłka nożna, gimnastyka, jazda na wrotkach, softball, tenis, siatkówka

ZIMOWE: narciarstwo zjazdowe, biegowe, łyżwiarstwo figurowe, łyżwiarstwo szybkie, hokej halowy

DYSCYPLINY SPORTU POPULARNE LOKALNIE:

Badminton, bocce, golf, podnoszenie ciężarów, żeglarstwo, piłka ręczna, tenis stołowy

DYSCYPLINY SPORTU OFICJALNE

Prawo do zakwalifikowania dyscyplin do grupy oficjalnych ma wyłącznie Zarząd SOI. Dyscyplina może być sportem oficjalnym jeśli spełnia przynajmniej następujące wymagania:

- 1) Powinna istnieć uznana międzynarodowa federacja sportowa w tej dyscyplinie, publikująca aktualne przepisy sportowe, a SOI musi dysponować egzemplarzem tych przepisów. Powinno być również zapewnienie działaczy tej federacji co do współpracy z SOI i pomocy w prowadzeniu szkolenia trenerów, sędziów i zawodników.
- 2) Musi powstać Podkomitet do spraw Przepisów Sportowych
Dyscyplina ta musi być zaprezentowana i następnie zaakceptowana przez Komitet Doradczemu do spraw Przepisów Sportowych.
- 3) Dyscyplina sportu musi być włączona do programu igrzysk narodowych lub turniejów jako dyscyplina sportu popularna lokalnie przez co najmniej 12 Akredytowanych Programów na dwóch kolejnych igrzyskach przed otrzymaniem akceptacji jako dyscyplina sportu oficjalna.
- 4) Powinien być wydany aktualny przewodnik instruktażowy do prowadzenia treningów w tej dyscyplinie.
- 5) Zarząd SOI musi zatwierdzić przyjęcie danej dyscypliny jako sportu oficjalnego

DYSCYPLINA SPORTU POPULARNA LOKALNIE

„dyscypliny sportu popularne lokalnie” to dyscypliny, które nie zostały

zakwalifikowane przez SOI jako dyscypliny oficjalne, ale SOI zezwala na ich dołączenie do programu treningów i zawodników w ramach Olimpiad Specjalnych SOI klasyfikuje dyscypliny jako – dyscypliny sportu popularne lokalnie w oparciu o kryteria podane poniżej:

Akredytowany Program lub komitet organizacyjny zawodów przedłożył Departamentowi Igrzysk i Zawodów Światowych SOI (SOI Worldwide Games and Competition Department) formalny wniosek z propozycją prowadzenia treningów i zawodów w danym sporcie.

Doradczy Komitet Medyczny SOI musi dokonać oceny dyscypliny sportu pod kątem spełnienia kryterium zdrowia i bezpieczeństwa SOI.

Istnieje udokumentowane zainteresowanie tą dyscypliną sportu wśród trenerów pracujących w ramach Olimpiad Specjalnych, osób z upośledzeniem umysłowym oraz szkół, instytucji, rodzin itp. związanych z potencjalnymi zawodnikami Olimpiad Specjalnych.

Dla potrzeb danej dyscypliny sportu został utworzony sportowy komitet doradczy, którego celem jest adaptacja przepisów do potrzeb zawodów Olimpiad Specjalnych

Dołączenie danej dyscypliny sportu do programu wzbogaci całoroczną ofertę treningów zawodów – dostosowanych do wymagań grup wiekowych, uczestnictwa osób z upośledzeniem umysłowym i udziału zawodników z najniższym poziomem możliwości.

GŁÓWNĄ SIEDZIBĄ Special Olympics INC.(SOI) jest Washington D.C
Stąd SOI kieruje narodami i lokalnymi programami na całym świecie.

Zarząd SOI działający społecznie składa się z przedstawicieli świata biznesu, znanych sportowców, nauczycieli – ekspertów na polu upośledzenia umysłowego itp. z całego świata.

Wytycza obowiązujące wszystkie programy, przepisy, zasady oraz politykę działania.

LIDERAMI SPECIAL ILYMPICS są Eunice Kennedy Shriver – założycielka i honorowana przewodnicząca oraz jej mąż, syn Timoty Shriver, który w 1997 roku objął funkcję Prezydenta Special Olympics INC.

NAJWAŻNIEJSZE WYDARZENIA W HISTORII OLIMPIAD SPECJALNYCH: NA ŚWIECIE

1946 – Joseph P.Kennedy i jego małżonka ustanowili „Fundację na rzecz profilaktyki niedorozwoju, badania ich przyczyn i polepszenia kontaktów z niedorozwiniętymi.

1963 – Eunice Kennedy Shriver, siostra tragicznie zmarłego prezydenta USA Johna Kennedyego zorganizowała półkolonie dla dzieci i dorosłych upośledzonych umysłowo.

1968 – Międzynarodowe Letnie Igrzyska Olimpiad Specjalnych w Soldier Fidelis

Chicago w którym uczestniczyło 1000 zawodników z USA, Kanady i Francji. Igrzyska udowodniły jak wielka jest potrzeba organizacji międzynarodowych zawodów dla specjalnych sportowców dających im możliwość radości, zabawy, a także pokonania własnej słabości i udowodnienia swoich możliwości.

1977 – I Międzynarodowe Zimowe Igrzyska Olimpiad Specjalnych w Steamboat Sprinos, Colorado w USA, z udziałem 500 zawodników, startujących w konkurencjach narciarskich i łyżwiarskich.

1985 – I Europejskie Igrzyska Olimpiad Specjalnych w Dublinie w Irlandii, a udziałem 2000 zawodników z 18 krajów

1988 – Ruch Special Olympics został oficjalnie uznany przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski, co pozwala mu na używanie symboli olimpijskich ale przede wszystkim świadczy o randze i o uznaniu dla tego ruchu.

30 lat Olimpiad Specjalnych Polska. "Zmieniamy inność w normalność"

19.03.2015

Olimpiady Specjalne w Polsce obchodzą 30. rocznicę istnienia, foto:
[Facebook.com/olimpiady.specjalne](https://www.facebook.com/olimpiady.specjalne)

Olimpiady Specjalne Polska rozpoczęły obchody Roku Jubileuszu 30-lecia. Z tej okazji podczas uroczystości w Pałacu Prezydenckim zawodnicy i trenerzy wspólnie wygłosili deklarację poparcia dla idei działalności Olimpiad Specjalnych i zaapelowali o równe wspieranie wszystkich sportowców - pełnosprawnych i niepełnosprawnych.

Ludzie zobaczyli, jakie korzyści może odnieść społeczeństwo, bo chodzi o to, że my również korzystamy i uczymy się wielu rzeczy i to jest najważniejsze, aby ta integracja i edukacja dzieci i młodzieży następowała w miarę wcześnie. Wtedy przełamuje się bariery i traktujemy tych ludzi normalnie. Jest to grupa młodych ludzi, którzy nie ze swojej winy urodzili się inni, a my tę inność zamieniamy w normalność, czyli przełamujemy bariery, dajemy im szansę. W 24 dyscyplinach sportowych zawodnicy mają rywalizację, są wśród siebie, integrują się z inną młodzieżą. Poza tym są także sporty zunifikowane, czyli po tych 30 latach nastąpiły bardzo dobre zmiany i fantastyczne programy, które oferujemy młodym sportowcom.

Mamy program młodzi sportowcy, ale trenujemy już dzieci trzyletnie, czyli angażujemy rodziców, którzy mają taką sytuację w domu, żeby się nie zamykali, tylko żeby przyszli i wybrali sport dla tych dzieci, bo wtedy dzieci mają szansę. Wówczas dla nich są to ogromne różnice, co widać na zawodach. Zresztą na wielu międzynarodowych imprezach sportowych wiele razy widzieliśmy, że obserwatorzy oglądający piłkę nożną czy hokej halowy są zaskoczeni poziomem fizycznym tych osób, także to jest fantastyczne, że ta organizacja daje taką szansę tym młodym ludziom, młodym sportowcom.

F.J.: Powiedziała pani, że są to inni ludzie, a nie gorsi, jednak patrząc na badania opinii publicznej, jest jeszcze wiele do zrobienia.

K.F-N.: Tak i to jest nasza rola, ale jest coraz lepiej i będzie coraz lepiej, dlatego że angażuje się dużo młodzieży. Na zawodach mamy około czterech i pół tysiąca wolontariuszy w Polsce. Porównując z krajami zachodnimi, to nie jest jeszcze zawrotna liczba, ale w naszym kraju wszystko się zmienia. Ilość osób niepełnosprawnych nigdy się nie zmniejszy, to jest pewien stały procent. W związku z tym to jest ogromna szansa, jeśli my zrozumiemy ten program i będzie on wdrożony, jeśli nie będzie to gołosłowne, ale będzie realizowany, to wtedy możemy mówić o pełnym sukcesie.

F.J.: Jak pracuje się z takimi ludźmi?

K.F-N.: Na co dzień pracują z nimi trenerzy i wychowawcy. Oni mają wielką satysfakcję, ponieważ ci młodzi sportowcy są pełni zapału, potrafią się tak samo cieszyć, płakać i rywalizować. Tam też każdy myśli o zwycięstwie. W naszej organizacji jest reguła, że nie liczy się złoty medal, tylko samo uczestnictwo, ale tak naprawdę każdy ma w sobie naturalną chęć zwycięstwa. Wiadomo, że trenerzy budują taką rywalizację, a to jest w życiu bardzo potrzebne.

F.J.: W końcu po to się trenuje, aby być najlepszym...

K.F-N.: Średnio z takich igrzysk europejskich czy światowych przywozimy do kraju około 40 do 60 medali. To jest imponujące.

F.J.: W tym roku medali również może być bardzo dużo, bo przed nami letnie igrzyska w Los Angeles.

K.F-N.: Będzie szesnaście dyscyplin, w związku z tym bardzo liczymy na fantastyczny doping. Myślę, że zawody w USA mają trochę inny wymiar. Wiem, że tam tą wielką imprezą będzie żyło całe miasto. Myślę, że stadion będzie mieścił nawet sto tysięcy osób. Oczywiście prezydent będzie otwierał olimpiadę, będą bardzo ważni goście, będą celebryci ze względu na Los Angeles i Hollywood. Wiem, że wiele osób z całego świata zadeklarowało, że przyjedzie specjalnie na te igrzyska. Myślę, że to będzie fantastyczna impreza. Przywieziemy bardzo dużo zdjęć i filmów, a także różnych wrażeń, które będziemy nosili w sercach i dzielili się nimi z innymi